

عنوان مقاله:

اثربخشی گروه درمانی شناختی وجودگرا بر افسردگی والدین فرزندان مبتلا به سرطان

محل انتشار:

دوفصلنامه روانشناسی بالینی و شخصیت، دوره 12، شماره 1 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

مهدی اسکندری - دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

بهمن بهمنی - دانشگاه علوم بهزیستی

فریبا حسنی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز

علی اصغر دادخواه - دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

مائده نقیبایی - دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی.

خلاصه مقاله:

چکیده این مطالعه با استفاده از شیوه نیمه آزمایشی بصورت طرح پیش آزمون - پس آزمون و به منظور بررسی اثربخشی گروه درمانی شناختی وجودگرا در افسردگی والدین فرزندان مبتلا به سرطان انجام گردید. روش کار: برای این منظور ۳۰ والد (۲۴ تا ۵۴ ساله) دارای فرزند مبتلا به سرطان از بین والدین داوطلب مراجعه کننده به بیمارستان محک انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایشی و شاهد گمارده شدند. قبل از مداخله درمانی، هر دو گروه با آزمون افسردگی بک-۱۹۹۶ (II) مورد ارزیابی قرار گرفتند. گروه آزمایشی در دوازده جلسه ۹۰ دقیقه ای گروه درمانی شناختی وجودگرا که به صورت ۲ جلسه در هفته اجرا گردید شرکت نمودند، ولی در گروه شاهد هیچ گونه مداخله رسمی روانشناختی انجام نگرفت. در پایان مداخله، هر دو گروه مجدداً با آزمون مذکور مورد ارزیابی قرار گرفتند. داده ها با استفاده از نرم افزار SPSS برای اجرای آزمون آماری تحلیل کوواریانس مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. نتایج حاکی از وجود تفاوت معنی دار در میزان افسردگی دو گروه به نفع گروه آزمایش ($p < 0/05$) بود. نتیجه گیری: گروه درمانی شناختی وجودگرا می تواند در کاهش افسردگی والدین فرزندان مبتلا به سرطان موثر باشد.

کلمات کلیدی:

گروه درمانی شناختی وجودگرا، افسردگی، والدین فرزندان مبتلا به سرطان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1842527>

